

Sygn. akt II W 844/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Aneta Milczek

Protokolant sekretarz sądowy Agnieszka Pyszczak

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 22.11.2017r., 08.02.2018r. sprawy:

1/ **M. K.** syna W. i L. z domu G. , urodzonego (...) w L.

obwinionego o to, że przed dniem 22 maja 2017r. tj. dniem rozpoczęcia robót z zakresu zewnętrznych instalacji wodociągowo - kanalizacyjnej energetycznej w ramach budowy budynku produkcyjno- magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce nr (...) w miejscowości P., gmina G., nie zapewnił podjęcia kierownictwa określonych robót budowlanych przez osoby uprawnione, czym naruszył dyspozycję art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U z 2017r. poz. 1332) tj. wykroczenie z art. 93 pkt 4 ustawy prawo budowlane

2/ **W. K.** syna A. i M. z domu W., urodzonego (...) we W.

obwinionego o to, że przed dniem 12 kwietnia 2017r. tj. dniem rozpoczęcia budowy budynku produkcyjno-magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce nr (...) w miejscowości P., gmina G., nie sporządził planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia naruszając przepis art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (Dz. U z 2017r. ,poz. 1332), z którego wynika, że obowiązkiem kierownika budowy, w oparciu o informację BIOZ zawartą w projekcie budowlanym, jest sporządzenie lub zapewnienie sporządzenia, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia tj. wykroczenie z art. 93 pkt 1 ustawy prawo budowlane

1. obwinionego **M. K.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 93 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. (dz. U z 2017r. poz. 1332) i za to na podstawie art. art. 93 pkt 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. (dz. U z 2017r. poz. 1332) wymierza mu karę 100 (stu) złotych grzywny;

2. obwinionego **W. K.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 93 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. (dz. U z 2017r. poz. 1332) i za to na podstawie art. art. 93 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. (dz. U z 2017r. poz. 1332) wymierza mu karę 100 (stu) złotych grzywny;

3. zasądza od obwinionych na rzecz Skarbu Państwa po 30 (trzydziestu) złotych opłaty i po 100 (sto) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt II W 844/17

UZASADNIENIE

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w L. wniósł o ukaranie M. K. o to, że przed dniem 22 maja 2017r. tj. dniem rozpoczęcia robót z zakresu zewnętrznych instalacji wodociągowo - kanalizacyjnej energetycznej w ramach budowy budynku produkcyjno - magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce ewidencyjnej (...) w miejscowości P. gmina G., nie zapewnił podjęcia kierownictwa określonych robot budowlanych przez osoby uprawnione, czym naruszył dyspozycję art. 42 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U z 2017r., poz. 1332), tj. wykroczenie z art. 93 pkt 4 ustawy prawo budowlane oraz W. K. o to, że przed dniem 12 kwietnia 2017r. tj. dniem rozpoczęcia budowy budynku produkcyjno - magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce ewidencyjnej (...) w miejscowości P. gm. G., nie sporządził planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia naruszając przepis art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U z 2017r., poz. 1332), z którego wynika, że obowiązkiem kierownika budowy, w oparciu o informację BIOZ zawartą w projekcie budowlanym, jest sporządzenie lub zapewnienie sporządzenia, przed rozpoczęciem budowy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia tj. o wykroczenie z art. 93 pkt 1 ustawy prawo budowlane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. przed dniem 22 maja 2017r. tj. dniem rozpoczęcia robót z zakresu zewnętrznych instalacji wodociągowo - kanalizacyjnej energetycznej w ramach budowy budynku produkcyjno - magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce ewidencyjnej (...) w miejscowości P. gmina G., nie zapewnił podjęcia kierownictwa określonych robot budowlanych przez osoby uprawnione, czym naruszył dyspozycję art. 42 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U z 2017r., poz. 1332). Dziennik budowy nie zawierał stosownych wpisów to potwierdzających zgodnie z art. 45 cytowanej ustawy. Natomiast W. K. przed dniem 12 kwietnia 2017r. tj. dniem rozpoczęcia budowy budynku produkcyjno - magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na wymienionej wyżej działce nie sporządził planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia naruszając przepis art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U z 2017r., poz. 1332), z którego wynika, że obowiązkiem kierownika budowy, w oparciu o informację BIOZ zawartą w projekcie budowlanym, jest sporządzenie lub zapewnieniem sporządzenia, przed rozpoczęciem budowy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (zeznania K. S. (1) k k. 85v-86v, N. B. k. 87; dowody z dokumentów w postaci protokołu kontroli k. 4-7, dziennika budowy k. 8-15, informacji BIOZ k. 25-28, protokołu odbioru robót k. 47-50).

Obwiniony M. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że kierownik zatrudniony posiadał wszystkie uprawnienia do tych robot. Kierownikiem był W. K., jego ojciec oraz te wszystkie firmy, które wykonywały roboty miały nadzór nad budową i uprawnienia do wykonywania prac. Nie wie dlaczego PINB to kwestionuje (k. 81v-82).

Obwiniony W. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż miał krótkoterminową umowę na wykonanie stanu zerowego, wykonał ten stan zerowy, gdyby były roboty na wysokości 5 metrów zrobiłby ten BIOZ, ale to nie było zaplanowane. Wykopy były na głębokości 60-70 cm, one nie zagrażały. Nie opracował planu BIOZ, gdyż zakres robot jaki miał do wykonania dotyczył stanu zerowego. Nie było żadnych robót, które zobowiązywały go do wykonania planu BIOZ. Nie było robót na wysokości ani głębokości powyżej 1,5 m. Argumenty odnośnie wysokości i głębokości w czasie kontroli nie padały. Było ogólne stwierdzenie, iż b brak jest planu BIOZ. Uprawnienia raz nabyte nie zmieniają się, ale zakres uprawnień nowych, wydawanych ewoluuje (k. 82,87-87v)

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd obdarzył wiarą wyjaśnienia obwinionych jedynie w części, a mianowicie co do faktu przeprowadzenia kontroli przez inspektorów PINB w L. budowy budynku produkcyjno - magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce ewidencyjnej (...) w miejscowości P. gmina G. gdyż jest okoliczność bezsporna.

Zwrócić należy uwagę, iż wyjaśnienia obwinionych były w tym zakresie szczere, bowiem dotyczyły okoliczności, które nie mogły spowodować jego odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

W pozostałej części Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionych, gdyż przeczą im dowody zebrane w sprawie.

Obwiniony M. K. nie przyznając się do popełnienia wykroczenia polegającego na nie zapewnieniu podjęcia kierownictwa określonych robót budowlanych przez osoby uprawnione, przed dniem rozpoczęcia robót z zakresu zewnętrznych instalacji wodociągowo - kanalizacyjnej energetycznej w ramach budowy budynku produkcyjno - magazynowego w dobudowie do istniejącego budynku magazynowego na działce ewidencyjnej (...) w miejscowości P. gmina G. realizował swoją linię obrony, która miała mu pomóc w uniknięciu odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Wyjaśnienia obwinionego w tej części są sprzeczne z dowodami w postaci zeznań świadków: K. S. (1) (k. 85v-86v), N. B. (k. 87); dowodów z dokumentów w postaci protokołu kontroli (k. 4-7), dziennika budowy (k. 8-15), informacji BIOZ (k. 25-28), protokołu odbioru robót (k. 47-50). Dlatego wyjaśnienia obwinionego w tej części z powodów wskazanych wyżej Sąd uznał za nieprawdziwe.

Obwiniony W. K. nie przyznając się do popełnienia wykroczenia polegającego na nie sporządzeniu planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, czym naruszył c przepis art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. prawo budowlane (tj. Dz. U z 2017r., poz. 1332), z którego wynika, że obowiązkiem kierownika budowy, w oparciu o informację BIOZ zawartą w projekcie budowlanym, jest sporządzenie lub zapewnieniem sporządzenia, przed rozpoczęciem budowy planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia realizował swoją linię obrony, która miała mu pomóc w uniknięciu odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Wyjaśnienia obwinionego w tej części są sprzeczne z dowodami w postaci zeznań świadków: K. S. (1) (k. 85v-86v), N. B. (k. 87); dowodów z dokumentów w postaci protokołu kontroli (k. 4-7), dziennika budowy (k. 8-15), informacji BIOZ (k. 25-28), protokołu odbioru robót (k. 47-50). Dlatego wyjaśnienia obwinionego w tej części z powodów wskazanych wyżej Sąd uznał za nieprawdziwe.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków K. S. (1) (k. 85v-86v), N. B. (k. 87), inspektorów z PINB którzy wykonywali czynności służbowe w związku z wykroczeniami popełnionymi przez obwinionych. Opisali oni w sposób bardzo szczegółowy okoliczności związane z przedmiotowymi wykroczeniami.

Zeznania tych świadków Sąd ocenił jako szczerze bowiem są one rzeczowe, logiczne. Ponadto korespondują ze sobą nawzajem a także dowodami z dokumentów wymienionymi wyżej, a zatem brak jest podstaw aby zeznania tych świadków kwestionować zwłaszcza, że są osobami obcymi dla obwinionych.

W świetle powyższych dowodów nie może budzić wątpliwości, iż obwiniony M. K. nie zapewnił podjęcia kierownictwa określonych robót z zakresu zewnętrznych instalacji wodociągowo - kanalizacyjnej energetycznej przez osoby uprawnione oraz co do tego, iż w dzienniku budowy nie było stosownych zapisów to potwierdzających (por. treść art. 42 oraz 45 cytowanej ustawy). Za taką osobę uprawnioną a jednocześnie kierownika ww. robót nie można uznać W. K. W. K. nie dysponuje bowiem takimi uprawnieniami. Także fakt niesporządzenia Planu BIOZ nie może budzić wątpliwości, gdyż sam obwiniony W. K. tego nie kwestionuje. Kwestionuję on tylko sam wymóg jego sporządzenia w realiach niniejszej sprawy, co według niego nie miało miejsca. Zwrócić należy jednak uwagę na treść przepisu art. 21a cytowanej ustawy , który mówi o obowiązku sporządzeniu planu BIOZ przed faktycznym rozpoczęciem robót, a takie roboty zostały rozpoczęte co potwierdziła kontrola przeprowadzona w dniu 6 lipca 2017r. (por. protokół kontroli k. 4-7 i zeznania świadka K. S. k. 86, protokoły odbioru robót k. 47-50). Dlatego też tłumaczenia obwinionego W. K. co do braku robót niosących za sobą zagrożenia nie mogą być uznane za wiarygodne i nie mogą go uwolnić od odpowiedzialności za przypisane mu wykroczenie.

Strony nie zakwestionowały autentyczności i prawdziwości dowodów z dokumentów, dlatego brak jest podstaw aby podważać ich wiarygodność.

W tak kształtujących się okolicznościach faktycznych Sąd uznał obwinionych za winnego popełnienia zarzucanych im czynów.

Czynem swym obwiniony M. K. wyczerpał znamiona wykroczenia określonego wykroczenie z art. 93 pkt 4 ustawy prawo budowlane.

Czynem swym obwiniony W. K. wyczerpał znamiona wykroczenia art. 93 pkt 1 ustawy prawo budowlane.

Zgodnie z art. 93 cytowanej ustawy Kto:

1) przy projektowaniu lub wykonywaniu robót budowlanych w sposób rażący nie przestrzega przepisów art. 5 ust. 1-2b,

4) przystępuje do budowy lub prowadzi roboty budowlane bez dopełnienia wymagań określonych w art. 41 ust. 4, art. 42, art. 44, art. 45,

podlega karze grzywny.

Odnosząc się do powyższego stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie obwinieni działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim. M. K. oraz W. K. mieli bowiem pełną świadomość, konsekwencji swojego zachowania, jako osoby znające przepisy ustawy prawo budowlane zapewne wiedzieli po pierwsze o konieczności zapewnienia podjęcia kierownictwa określonych robot budowlanych przez osoby uprawnione, po drugie o sporządzeniu planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia przed rozpoczęciem budowy.

Również wina obwinionych nie budzi wątpliwości. Są oni ludźmi dorosłymi, w pełni poczytalnymi. Zdawali sobie sprawę z bezprawności swojego zachowania. W toku postępowania nie ustalono żadnych okoliczności, które w świetle prawa wyłączałyby ich winę, czy też bezprawność działania.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę powyższe okoliczności można było wymagać od obwinionego zachowania zgodnego z prawem.

Wykroczenia popełnione przez obwinionych zagrożone są karą grzywny do 5000 złotych.

Przy wymiarze kary obwinionym Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości przypisanych im czynów tj. rodzaj dobra prawnego naruszonego ich zachowaniem – przepisy ustawy prawo budowlane, działanie obwinionych umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do ukaranych, a także jej cele w zakresie społecznego oddziaływania.

Na korzyść obwinionego Sąd uwzględnił fakt niekaralności obwinionych za przestępstwa.

Mając na względzie te okoliczności Sąd wymierzył obwinionym karę grzywny w kwocie po 100 złotych. Jej dolegliwość finansowa skłoni obwinionych do przestrzegania porządku prawnego, powstrzymując ich tym samym przed dalszym naruszaniem ogólnie obowiązujących nakazów i zakazów. Zmusi ich również do respektowania i szanowania prawa. Wpłynie także ma ukształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa. Będzie dowodem nieuchronności reakcji karnej na wszelkie zachowania niezgodne z prawem.

Przy określaniu wysokości kary grzywny Sąd miał na uwadze warunki osobiste i majątkowe obwinionych.

W ocenie Sądu wymierzone grzywny nie przekraczają ich możliwości finansowych tym bardziej, że osiągają stałe miesięczne dochody. Kary te są także adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych im czynów.

W ocenie Sądu wymierzone obwinionym kary skłonią ich do przestrzegania prawa i zapobiegnie powrotowi do popełniania wykroczeń podobnego rodzaju. Dolegliwości wynikające z wykonania kar uświadomią obwinionym nieopłacalność popełniania czynów zabronionych przez prawo.

Zgodnie z art. 627 k.p.k w zw. z art. 119 k.p.w. Sąd obciążył obwinionych kosztami postępowania na rzecz Skarbu Państwa uznając, iż uiszczenie ich w całości nie będzie dla niego zbyt uciążliwe, ze względu na ich

sytuację materialną.

W tym stanie rzeczy i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak w wyroku.